मिमसेनमिति॥ १॥ १॥ १॥ ४॥ स्यततक्शिक्षहारुणास्रेणसंटतं॥अर्जुनस्यत्त्वुत्वाच्चसंटतत्वाच्तेजसः॥ २ ॥साश्वसूतर्थोभीमोद्रोणपुत्राक्षसंटतः ॥ अग्नावग्निरिवन्यस्तोज्वातामात्ती स्यन्नविद्यते॥ ४७॥ पश्यतेमौहिमेबाहूनागराजकरोषमौ॥ समथौषवंतस्यापिशैशिरस्यनिपातने॥४८॥ नागायतसमप्राणोत्द्यहमेकोनरेष्विह॥शक्नोय योद्धानविद्यते॥अद्यैतस्यतियोत्स्यामिषश्यसुकुरुषांहुषु॥५१॥ अर्जुनाजुनबीभत्तोनस्यस्यंगांडिबंत्वया॥श्शांकस्येवतेषंकोनैर्मत्यंपातियिष्यति॥५२॥ घोषेणरथेनादित्यवर्चसा॥ ५४॥सएनमिषुजालेनलघुत्वाच्छीघ्रविकमः॥निमेषमात्रेणासाघकुंतीपुत्रोभ्यवाकिरत्॥ ५५॥ ततोद्रौणिःप्रहस्यैनंद्रवंतम भिभाष्यच॥ अवाकिरवदीमाग्रै:शरैसीरभिमंत्रितै:॥ ५६॥ पन्नगैरिवदीमास्यैवमद्भिन्मित् ज्वेलनंरणे॥ अवकीणोऽभवत्यार्थः स्कृलिंगैरिवकांचनै: ॥ ५७॥ त स्यह्पमभूद्राजन्भीमसेनस्यसंयुगे॥ ख्योतैराट्तस्येवपवेतस्यदिनस्यये॥ ५८॥ तद्बंद्रोणपुत्रस्यतस्मित्यति॥अवर्धतमहाराजयथाग्निरानिलो इतः॥ ५९॥ विवर्धमानमालक्यतद्श्रंभीमविकमं॥ पांडुसैन्यस्तेभीमंसुमहद्भयमाविशत्॥ ६०॥ ततःश्रुष्ठाणितेसर्वेसमुत्त्तज्यमहीतले॥ अवारोहन्१थे भ्यश्वहस्यश्वेश्यश्वसर्वशः॥६१॥तेषुनिसिमश्रिबेषुवाहनेभ्यश्युतेषुच॥तद्ववीयीविषुलंभीमंमूर्धन्यषापतत्॥६२॥हाहाकतानिभूतानिपांडवाश्वविशे भीमसेनंसमाकीणंद्द्वास्रेणधनंजयः॥तेजसःप्रतिघातायेवारुणेनसमारुणोत्॥ १॥ नात गद्याप्यन्यागुव्यहिमविग्रह्यारणे॥ कालवत्यहरिष्यामिद्रौणेरखंविशातयन्॥ ४६॥ नहिमेविक्नमेतुल्यःकश्चिद्मानिह॥ यथैवसवितुस्तुत्यंग्योति ॥ ४९॥ अद्यवश्यतमेवीयँबाद्वोःपीनांसयोयुंधि॥ ज्वलमानस्यदीमस्यद्रोणरहास्यवारणे ॥ ५०॥ पदिनारायणाह्नस्यप्रति भीमनारायणास्नेमगोषुचबाह्मणेषुच ॥एतेषुगांडिवंन्यस्यमेतद्विवतमुत्तमं॥५३ ॥ एवमुकसतोभीमोद्रोणपुत्रमरिद्मं॥ अभ्ययान्षेष इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वाणनारायणास्रमोक्षपर्वाणपांडवसेन्यासत्यागेनवनवत्यधिकश्ततमो ॥ रहे ॥ सुदुरंशः॥ ३॥ यथारात्रिस्ययेराजन्ज्योतींष्यस्नगिरिंप्रति॥ समापेतुस्तथाबाणाभीमसेनरथंप्रति॥ ४॥ ॥ ६॥ मंजयउवाच पतः॥भीमसेनमप्रयततेजसास्टत्तथा॥६३॥ 

तमोऽध्यायः॥ १९९॥